

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Delegacije.

Poročila delegačn. odborov prihajajo sedaj pod kladivo obh. delegačn. zborov. Predvčeraj je avstrijska delegacija obravnavala poročila: o proračunu vnanjega ministerstva, o proračunu skupnega najvišjega računskega dvora in o ordinariji za vojsko.

O proračunu vnanjega ministerstva poročal je stari diplomat baron Hübner: „Visoka delegacija! V poslednjem času dovršil se je čin, ki ga vsak prijatelj miru mora pozdravljati z lahkim srcem. To je, da se je Rusija približala tesno zvezanim državam v Srednji Evropi. Dogodba ta je oživela na sestanku vladarjev, izražena bila v milostnem nagovoru Nj. veličastva do te delegacije, potem tudi v razlaganjih vnanjega ministerstva v odboru in sicer tako, da pomenja slovo teh treh vladarjev na podstavi pogodb, da se mir ohrani in pokoj. Morebiti se še spominata, da mi je prav v tej dvorani bila čast pred štirimi leti, opozarjati Vas evropskega stanja in izjavljati, kako je želeli, da Rusija pristopi k onima državam braniti mir, kadar bi bila nevarnost zanj.“ Po teh uvodnih besedah je baron Hübner izjavljal, da je bila avstro-nemška zaveza že z začetka kakor Herkules v zibeli, sicer da ni strla lernajske kače, a strahovala jo je. Proti miru in redu se ni delalo, to je bila ona zaveza o kateri so bili narodi obeh držav kmalu overjeni. Drugačni so bili naši odnosi z Rusijo. Od tedanjega stališča pa v Skjernevice je bilo videti zelo dalječ. Sedaj pa vladajo druge misli. Redkokdaj je bil kateri dogodek tako soglasno pohvaljen, kakor ta, in to ne oziraje se na vladne in diplomatske kroge, na razna stališča in razna teženja. V tem zmislu je tudi odbor proračun pretresel in potrdil.

Prodlogi odbora proračunskega so bili nato potrjeni nepremenjeni in brez debate.

Tudi o posvetu o rednem proračunu vojske se za generalno debato nihče ni oglasil, v specijalni debati pa je k „vojaški pravosodni upravi“ izpregovoril delegat Greuter besedo o dvoboju, ki ima posebno zavetje pri častnem sodu vojaškem. Dva častnika se v Inomostu nesta hotela biti, ker nesta hotela prelomiti verske in državne zapovedi, a zato ju je častni sod kaznil, vzel jima šaržo. Katolikom je dvoboj prepovedan, a katoliki imajo svobodo po osnovnem državnem zakonu, državnim

zakonom vojak prisega zvestobo; kako torej more biti kaznjen tisti vojak, ki vzpolnjuje domovine svoje potrjene zakone? Zavoljo neumnosti naj bi vojak vojaka streljal v miru, a na bojišči naj sta si nerazdružna prijatelja? Kateri zakon je odpravil § 427 vojaškega kazenskega zakona, ki določuje zločin dvoboja? Njeden! Država, ki trpi dvoboj, trpi, da se jo zasramuje. Vojaška uprava naj torej gleda, da vojaki dobijo druge misli o časti in o pogumu. Utegnilo bi tako dalječ priti, da nobeden katoličan Tirolec ne bi mogel biti častnik, ker se ne bi hotel spuščati v dvoboje. Kar se je rečenima častnikoma krivico storilo, naj se popravi, drugače Tirolci ne bode več zadovoljni s sedanjim stanjem.

Vprašanje, ki ga je tukaj sloveči Greuter razpravljal s stališča katoliškega, bilo je jedenkrat pred leti že v delegaciji in prav bi bilo, da se kmalu reši. Že samo po sebi ni obrazloženo protislovje mej častnim vojaškim sodom in mej zakonito prepovedjo dvoboja. Kako more vojaški sod zapovedovati dejanja, katera zakon sam prepoveduje in kaznjevati more kot zločine? Kako je tu ločiti državljana od vojaka? Po čustvu, po predsodkih, — zaradi tega naj vojaštvo, naj častni sod sme dosledno delati proti zakonu? Pač si morejo olikani rodovi drugače zadoščenja dobiti, ni jim treba svojo čast varovati s silo, s surovostjo in s pomočjo ameriškega naključja! Zato pač pri nas treba, da se razsodbam vojaškega častnega sode izpodrežejo žile, vsaj v tem oziru. D. se pa to tako hitro še ne bode zgodilo, porok nam je v. j. minist. grof Bylandt sam, ki je včeraj odgovarjal Greuterju sicer rekel, da vsekdo graja dvoboj, a da častni sod sodi po čustvu, ki vlada v častništvu, le-to pa da je pri nas in po vsej Evropi teh misli, da se brez dvoboja izhajati ne more.

Delegat pl. Latour se je obračal proti Greuterju v tem zmislu, da njegova graja ne spada toliko v delegacije, ker le-te imajo opraviti le z razhodki, teh pa država za častne sode nema nikakršnih, nego bolj v parlament; nadalje da ima vsak stan svoje določbe, ki jih je najbolje pustiti v miru; konečno da Greuter nema nikakršne pravice govoriti v imenu dežele Tirolske.

Delegat Greuter: Njegove besede se ne obračajo prav. On le hoče, da glede dvoboja praksa ne nasprotuje jasnim določbam vojaškega kazenskega zakona. Delegati so nekateri tudi za to tukaj, da se

pove, kako bi se vojaštvo tesneje zvezalo s prebivalstvom katoliškim. Katolika se ne sme kaznjevati, če se noče na povelje častnega sode spustiti v dvoboj. Ide naj k rednemu sodniku in pri njem naj si poišče svoje časti. Sodba njegova je izrečena v imenu cesarjevem, in bode naj vsacemu zadostilo, tudi častniku!

Predlogi odborovi so tudi za ta proračun obveljali brez debate.

Prihodnja seja bode jutri v petek. Prvi pride tu na vrsto kredit okupacijski.

Politično društvo „Edinost“

imelo je v 9. dan t. m. na Katinari svoj občni zbor, katerega se je udeležilo okoli 350 članov in gostov in pri katerem je bila vsprejeta obširna podprta prošnja, katera se odpošlje na ministerstvo za uk in bogočastje, ker so vsi koraki pri Tržaški c. kr. vladi brezuspešni. Petitem prošnje s. l. oče:

a) naj se sprejme predlog učitelja II. slovenskega tečaja, g. prof. Glaserja: naj se učenci v tem oddelku v dva pododdelka razdele, tako, da bodo v enem učenci 3. in 4. gimnazijskega razreda, v drugem pa oni iz 5. in 6. G. profesor ponavlja svojo ponudbo, da hoče dve uri zastoj učiti. Pedagogičnih razlogov društvo „Edinost“ visokemu ministerstvu ne bo navalalo, ker misli, da je potreba jasna kakor beli dan. Le to si usoja omeniti, da oskrbuje dotični profesor kot razrednik (ordinarius) najmnogobrojniši razred I. b. z 62 dijakov, ker tam poučuje petnajst ur na teden latinščino, nemščino in zemljepisje. Slovenščino poučuje po sredo in sobotah peto uro t. j. od 12—1, ko je že mladina izgubila svojo gibčnost. To bo tedaj tudi izraz humanitete, ako se tako močno obloženemu učitelju močni drugi razred v dva razcepi.

b) naj od prihodnjega šolskega leta odkaze dve uri obligatnega nauka v vsakem razredu posebe, kjer bi se nahajali 3 Slovenci. Ako bi bil v kakem razredu samo jeden ali dva, potem naj se ta uvrsti v nižji razred.

Vse to se lahko izvrši, če dotične šolske oblasti le količkaj dobrohotnosti imajo. 1. Te ure se lahko vršijo z italijanskimi urami jednakočasno, ker takrat itak ni Nemcev in Slovencev navzočnih. Zdaj

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

II.

(Dalje.)

— Lepo je to! s šestintrisetimi leti ste se že naveličali življenja, rekla je Katija.

— Pa še kako sem se naveličal, nadaljeval je, — samo sedel bi. A da bi se ženil, treba je kaj drugega. Le vprašajte jo, pristavil je in pokazal na mene. — Taki naj se ženijo. A midva jih bova z veseljem gledala.

V njegovem glasu je bila prikrita otožnost in zatajevanja samega sebe, ki se tudi meni ni skrilo. Molčal je nekaj časa, niti jaz, niti Katija nesva nič rekli.

— No predstavite si, nadaljeval je, in zopet obrnil se k mizi, ko bi jaz vzel vsled kakega nesreč-

nega slučaja kako sedemnajstletno deklico, recimo Mar... Marijo Aleksandrovo. To je dober primer, in prav vesel sem, da sem tako primerne našel... res to je najboljši primer.

Zasmijala sem se, pa nikakor nesem razumela, čemu je on tako vesel in zakaj bi bila ta primera tako dobra...

— No, povejte, povejte mi resnico, položite roko na srce, rekel je, in šaljivo obrnil se k meni, — ali bi za vas ne bila nesreča, zjediniti svoje življenje s človekom starim, ki se je že naveličal življenja, ki hoče samo sedeti, ko vam Bog ve kakošne želje in hrepenenja blodi po glavi.

Meni je bilo težko pri srci, molčala sem, kajti nesem vedela, kaj odgovoriti.

— Saj vas ne snubim, rekel je, smeje se, — pa povejte mi odkritosrčno, o kakem moži sanjate, ko zvečer sami sprehajate se po drevoredu; mari bi to ne bila nesreča.

— Ne nesreča... začela sem.

— Pa, gotovo ne dobrota, končal je on.

— Da, pa saj se lahko mot...

Pa on mi je zopet pretrgal besedo.

— No, sedaj vidite, in ona ima popolnem prav, hvaležen sem jej za odkritosrčnost in jako vesel, da smo se o tem zmenili! Sicer bi pa zame bila še največja nesreča, pristavil je.

— Kako ste čudni, nič se neste spremenili, rekla je Katija in odšla s terase, da ukaže prinesiti večerjo.

Oba sva utihnila, ko je odšla Katija, in okrog nji je vse tiho bilo. Samo slavec začel je zopet peti, pa ne tako kakor poprej, nedoločno, spotikajoče in počasno, temveč mirno in naglo, zategoval je, da se je razlegalo po vsem vrtu, in doli v soteski se je oglasil drugi, prvi pot ta večer. Prvi je utihnil, kakor bi poslušal jeden trenutek, potem je pa jasneje in glasneje zapel. Velicestvo in mirno razlegali so se ti glasi v nekako čudnem za nas ponočnem svetu. Vrtar šel je mimo spat v rastlinjak, njegovi koraki v težkih čevljih so se razlegali okrog. Nekdo je dvakrat zazvižgal tam pod goro, da je kar skozi ušesa letelo in potem je zopet vse utihnilo. Jedva se je slišalo šumenje listja, razpeto platno

službujejo na gimnaziji tri slovenske učne moči gg.: Vratschko, Glaser in suplent Zavadlal.

Če se vsakemu od teh odkaže a priori po 4 ure slovenskega nauka preskrbljenih je že 6 razredov. Če se še vzame jeden suplent in tudi ta 2 razreda uči, potem je že 16 slovenskih ur. Kazalo pa bode pri nameščenju filoloških sil na tukajšnji gimnaziji na to gledati, da bo dotični profesor tudi zmožen slovenskega jezika: takih učnih moči nam nikakor ne manjka več. Visoko ministerstvo je še pred kratkim v posebnem odloku ravnateljem naložilo, naj posebno v nižih razredih gledajo na to, da ima jeden učitelj kolikor moč predmetov v enem razredu, da se ti po posebnej metodi uče. Po tem naj se tudi pri poučevanju slovenskega jezika ravna. Kdor uči latinščino in grščino v enem razredu, še lahko v tistem in še kakem drugem razredu slovensčino uči.

Recimo, da ostanejo tudi v prihodnje na tukajšnji gimnaziji štirje dnevi popoldne prosti, namreč torek, sredo, petek in sobota, opravijo tedaj 4 učitelji vsak v štirih urah na teden ves posel. Naravno pa je pri vsem tem, da bodo imeli ti profesorji izmed vseh drugih najneugodnejše razdeljene ure; kajti ko bodo drugi o poludne končevali svoj posel, bodo imeli v petej uri, od 12—1 še poučevati že nekoliko utrujene dijake. Vsekako pa smo prepričani, da bodo mlade čile moči, unete za svoj stanovski poklic, z veseljem to delo opravljale.

3. Ko bi se pa slavnemu ministerstvu zdelo primerno, tudi tukaj na srednjih šolah popoldanski nauk, izimši sredo in soboto, tudi v torek in petek uvesti, kakor je povsod razven Dunaja navada, potem pa te ure sploh ne delajo nobenih težav več.

Konečno smatra podpisano predsedništvo za svojo dolžnost, omeniti še jedno stran.

Če se kaj stori od strani strokovnjaške, da bi se nauk slovenskega jezika na tukajšnjih srednjih šolah bolje uredil, takoj se v nemških in italijanskih listih piše proti učiteljem na tak način, da ga moramo kar naravnost imenovati zaplotniškim, češ, da so „Nationale Hetzer“ in da je treba „das Handwerk legen“. Naši slovenski profesorji, ki jedino le za šolo in vednost žive, zaslužijo, da morejo na slovenske zemlji tako mirno svoj posel opravljati, kakor nemški, ki so iz raznih avstrijskih dežel sem na Slovensko prišli služiti. Tedaj tudi zaradi tega je treba, da se razmere glede slovenskega jezika na tukajšnjih srednjih šolah uredijo, da ne bo vika in krika po časnikih.

Že pred štirimi leti je društvo „Einigkeit“ visokemu c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje poslalo spomenico, v kateri je prosilo, naj se na tukajšnjih srednjih šolah slovensčina kot obligaten predmet v vsakem razredu poučuje. Sklicevaje se na to spomenico se zdaj društvo opetoma obrača na najvišjo oblastnijo za uk in se nadeja, da visoko ministerstvo opravičene želje primorskih Slovencev usliši.

„Journal des Débats“

razpravlja v jednej svojih zadnjih številk odgovor grofa Kalnoky-ja v delegacijah. Glavne misli te razprave so:

Ničesar ne preti, da bi se mir ne vzdržal. Nobenega oblaka, nobene črne pike ni na obzorju. Avstrija je v najboljših odnošajih vsem vlastim nasproti. Sicer pa ima prijateljstvo, kakor čednost in budobnost, svojo mero: prijateljstvo biva več ali manj srčno.

nad teraso se je zibalo po zraku in od vrta sem se je razprostirala močna vonjava po vsej terasi. Težko mi je bilo molčati, pa nesem vedela, kaj bi govorila. Pogledala sem ga. Njegove svitile oči so v polutemi bile uprte v me.

— Kako lepo je živeti na svetu! pregovoril je on. —

— Vzdihnila sem, ne vem zakaj.

— Kaj je vam.

— Kako lepo je živeti na svetu, ponovila sem.

In zopet sva umolknila, in meni je zopet postalo težko. Ni mi šlo iz glave, da sem ga razžalila, ko sem mu pritrdila, da je star, rada bi ga bila potolazila, pa nesem vedela kako.

— No z Bogom, rekel je ustajajoč, — moja mati me čaka k večerji. In še videl je skora nesem sedaj.

— Hotela sem vam zaigrati novo sonato, rekla sem.

— Drugikrat, rekel je hladno, kakor se mi je zdelo.

S tega stališča sodeč, neso vse države, s katerimi Avstrija srčne razmere goji, na istej stopinji. Prva je Nemčija. Ničesar se ne zgodi na „Ballhausplatz“-i na Dunaji, ker ni v sporazumenju z Nemčijo. To je prva vrsta prijateljstva. Potem pride Rusija na vrsto. Pred letom dnj zavlada je nekaka napetost, a od takrat približali in sporazumeli sti se obe državi. Pogodili sti se, da se vzdrži „status quo“ na poluotoku balkanskem, da se ta položaj, če treba, varuje pred vsakim, ki bi je hotel motiti. To ni ženitev iz ljubezni, kakor z Nemčijo, ampak ženitev iz razuma. Se je li ta ženitev sklenila prostovoljno? Ni li trebalo, da se Avstrije nasprotstvo ukroti, pritiska od strani prijatelja prve vrste? Ali bi Avstriji, osobito pa Ogerskeji ne bilo ljubše, da si ohrani nemške simpatije popolnem in nerazdeljene? Grof Kalnoky se je previdno varoval, o tej kočljivi točki kaj povedati. Gotovo je to, da sta Dunaj in Peterburg v jako dobrih razmerah, da so se trije cesarji sešli na poljske meje, da vesoljnemu svetu objavijo svoje dobre odnose, ki so najboljše jamstvo za občni mir.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. novembra.

Z Dunsja se piše „Politiki“, da v tem zasedanju državnega zbora ne pride še na visto novi civilni pravdni red in novi kazenski zakon. Čas zborovanja bode namreč prekratek, da bi zbornica poslancev in gospodstva zbornica mogli rešiti te jako obširne načrte zakonov.

Galški deželni odbor je izročil predlog Romanzuka zastran upeljave rusinskega jezika kot poučnega jezika v ljudske šole deželnemu šolskemu совету, da ga pretrese in o njem izreče svoje mnenje. Deželni šolski svet bode v ta namen izvolil poseben odsek. Poljaki hočejo zopet potrkati pri državnem zboru, da bi se ustanovila medicinska fakulteta na Lvoškem vseučilišču.

Finančni odsek ogerske zbornice poslancev je sklenil priporočati zbornici, da dovoli za dograjenje Rške luke 1.000.000 gld., za regulovanje Dunava 600.000 in za pribrežne varstvene zgradbe pri Szegedinu 400.000 gld. Potem je v finančnem odseku posvet o državnih železnicah prišel na vrsto in določili so dohodke državnih železnic s 33.600.000 gld. izdatke pa z 18.753.060 gld. in dovolili za investicije 661.260 gld.

Vnanje države.

Kakor „Kurjer Warszawski“ poroča, je Rusija sklenila reorganizovati črno vojsko (narodnoje opolčenje) v prave vojne čete. V ta namen se bodo osnovali stalni kadri in nakupilo orožje najnovejše konstrukcije. Ko se bode izvela ta reforma, bode se za vojne mobilizacija črne vojske najdalje v štirih tednih končala. S to naredbo se bode jako povišala vojna sila ruske države.

Poročila iz Albanije o tamošnjih nemirih so neki pretirana. Dežela je baje še precej mirna vsled previdnosti turških oblastij. Meja s Črnogorci se sicer res še ni določila, a se upa, da se bode kmalu ta težavna stvar rešila. Sicer so pa oblasti pozaprele več agitatorjev, ki so narod hujskali k ustaji in agitovali, da bi se Albanija pridružila h Grški.

Italijanska zbornica je sklicana na 27. dan novembra. Vlada bode zahtevala, da zbornica takoj začne posvetovanje o železniškem zakonu.

Pri ožjih volitvah za holandsko zbornico izvoljenih je 7 protiliberalcev in 4 liberalci. Vseh je sedaj voljenih 43 protiliberalcev in 41 liberalcev. Izid dveh ožjih volitev pa še ni znan. Kakor se vidi, so tudi na Holandskem zmagali nasprotniki liberalizma, četudi samo za dva glasa.

— Z Bogom.

Sedaj se mi je še bolj zdelo, da sem ga razžalila, in žal mi je bilo. Medve s Katijo spremili sva ga do vnanjih stopnjic, in postali na dvorišči ter gledali po potu, po katerem je odšel. Ko je utihnil ropot konjskih kopit, šla sem jaz okrog po terasi in zopet sem začela gledati v vrt, in v mokrej megli, v kateri so se razlegali ponočni zvuki, videla in slišala sem še dolgo vse to, kar sem hotela videti in slišati.

Prišel je drugi in tretji pot in otožnost, katero sem občutila vsled onega neprijetnega razgovora, se je popolnem izgubila in ni se več povrnila. Skozi celo poletje je on po dva- ali trikrat na teden prihajal k nam; in jaz sem se ga tako privadila, da kadar ga dolgo ni bilo, mi je bilo neprijetno biti sama, in jezila sem se nanj ter zdelo se mi je, da je grdo zanj, da me pušča v nemar. Pogovarjal se je z menoj, kakor z mladim, ljubljanim tovarišem, popraševal me na najodkritosrčnejši in najprijaznejši način, dajal mi svete, navduševal, včasih me pa tudi

Nemški cesar Viljem neki misli osobno otvoriti državni zbor. Prestolni govor bode, kakor se govori, izražal zadovoljnost, da so pri poslednjih volitvah zmernejši elementi pridobili večjo moč.

Pri afriške konferenci je pričakovati vzajemnega postopanja vseh vlastij. Tako je italijanska vlada sklenila podpirati v vsem Avstrijo in Rusijo.

Da bode tudi angleška zgornja zbornica vsprejela volilno reformo, je neki že gotovo. S tem bode velika težava za vlado odstranena. A čakajo je druge. To so egiptovske in sudanske zadeve. Kako je z Gordonom se ne ve, nekatera novejša poročila zopet trdovratno zatrjujejo, da je ujet. Lord Wolseley se le počasi pomika s svojo sudansko ekspedicijo. V tem pa iz Sudana prihajajo jako vznemirljiva poročila. Dongola je neki v nevarnosti. Ako se ta neugodna poročila potrdijo, utegne nastati ministerska kriza. Pa tudi finančne zadeve egiptovske delajo velike preglavice. Nasveti Northbrooka so taki, da bi se moral premeniti likvidacijski zakon, da se izvedo. Zato bode se pa treba poprej sporazumeti z drugimi vlastmi. Ako se to doseže, bode vlada te nasvete predložila parlamentu. Tedaj bi pa zopet navstala v zbornici huda borba, kajti že sedaj se govori, da bode večina parlamenta jnm nasprotovala. Iz tega se vidi, da vlado čakajo jako hude borbe, iz katerih se bode le s težavo izmotala.

Marokkanski sultan je zaukazal v ječo dejane francoske podložnike izpustiti. To se je zgodilo na energično zahtevanje francoskega poslanika.

Predsednik republike Haiti je pomislil vse državljane, ki so radi političnih prestopkov bežali iz domovine in vse one, katere je vojaška sodnija obsodila v 15. dan aprila 1882.

Dopisi.

Iz Ptuja 12. novembra. [Izv. dop.] Naša prijateljica „Tagespost“ priobčila je v svojej 304. številki dne 10. t. m. jako kratek, a lažnjiv dopis iz našega mesta. Pripoveduje namreč, da pri nas človek ni varen, da so tesarskega mojstra Wresnigga 7. batalijona lovca napali in vrgli ob ograjo in da se je le s tem rešil, da je ubežal. A stvar bila je drugačna. V petek stelo je nekoliko vojakov v pogovoru z nekimi deklinami na dravskem mostu. Gosp. Wresnigg mogočno prikoraka čez most in se zaleti kar sredi vojakov. Popolnem naravno je, da vojakom kaj tacega ni bilo ljubo in opozorili so oblastnega gospoda, naj jih ne moti v pogovoru, naj se ogne in ne utika svojega nosa v to, kar ga ne briga, sicer mu bodo oni nos zavrtili. To je bilo vse. A kaj stori Wresnigg? Brzo teče v mesto in razglasi vest, da so ga vojaki hoteli vreči v Dravo in da bi bila ta laž še bolj verjetna, skoval je še dopis v „Tagespost“, s katerim bi vojake rad sumnil in grdil. To pač ni lepo, g. Wresnigg, da lažete, in mislim da vas, oženjenega moža, prav malo briga, s kom vojaki govorijo, še manj pa ste pokazali svojo omiko s tem, da ste se kar v sredo vojakov zagnali, češ, meni se mora vse umakniti. Pa saj se poznamo. Ker so tukajšnji vojaki rodod Kranjci, zato vam, nemškutarju, presedajo, zato bi jih radi očrnil. Vojaki tukajšnji so jako miroljubni, nobene pritožbe še ni bilo čuti o njih, temveč nasprotno in tesar Wresnigg sam je bil priča, kako so ti kranjski vojaki v 9. dan julija hrabro gasili in odvrnili veliko nesrečo, da jih je celo „Tagespost“ pohvalila. V bodoče g. Wresnigg se morate že privaditi, da se bodete vi ogibali množici ljudi, ne pa obratno, sicer bi utegnili celo zahtevati, da bi vam moral kar celi batalijon iti s pota.

Iz Ljutomera 13. novembra [Izv. dopis]. Kakor znano, je bil Ljutomerski in Ormoški okraj prejšnja leta po nezgodah vsled toče jako hudo za-

malo karal in zadrževal. Pa vkljub njegovemu prizadevanju biti jednak z menoj, čutila sem, da je razum tega, kar sem jaz razumela na njem, bil še zame cel tuj svet, s katerim se mi ni zdelo potrebno seznaniti me, in to je najbolj povzdigovalo moje spoštovanje do njega in vleklo me k njemu. Zvedela sem od Katije in sosedov, da razum skrbi za staro mater, s katero je živel vkupe, razum svojega gospodarstva in našega varuštva imel je še opraviti z nekimi plemenitaškimi zadevami, ki so mu napravljale velike neprijetnosti; pa kako je on mislil o vsem tem, kaka so bila njegova prepričanja, načrti, nade, tega jaz nikoli nesem mogla nič zvedeti od njega. Ko sem samo napeljala govor na to, zmračilo se mu je čelo na nek poseben način, kakor bi bil hotel reči: „kaj je neki to vam mari“, in napeljal je govor na kaj drugega. Z začetka me je to žalilo, pa potem sem se tako privadila temu, da smo vselej govorili le o stvareh, ki so se tikale mene, in to se je meni zdelo čisto naravno.

(Dalje prih.)

det. To so posebno čutili vsi tisti, ki imajo vino-
grade v znanih Ljutomersko-Ormoških gorah. Vsled
tega je bilo redkokrat videti kakega vinskega kupca.
— Letos je vse drugače. Če tudi ne dohajajo vin-
ski kupci v tako obilnem številu, kot pred več leti,
jih je vendar videti mnogo, ki odvažajo znano Lju-
tomersko vinsko kapljico. — Letina je bila letos
glede kvantitete in kvalitete srednja. Cena vinu je
90 do 100 goldinarjev za štrtinjak. —

Zanimalo vas bode menda, če naznanjam, da
so tudi tukaj pred kratkem ustrelili veliko divjo
mačko. —

Domače stvari.

Presvitli cesar) podaril je podružni
cerkvi sv. Nikolaja v Litiji 200 gld.

— (Iz Zagreba) se nam poroča: Vladika
Strossmayer porabil je zadnje dni v to, da je
obiskal vse javne zavode, kjer je bil povsodi navdu-
šeno vsprejet. Pretekli torek obiskal je osrednje po-
kopališče, v sredo ljudsko kuhinjo, v petek 14. t. m.
pa se odpelje zopet domov. — Poslanec J. Miška-
tovič odločil je zaradi bolezni svoj mandat kot član
ogerske delegacije. Namestoval ga bode dr. Teodor
grof Pejačev 6.

— (Umrli) je včeraj o polnoči v hotelu
„Elefant“ duhovnik gosp. Gnezda, bivši profesor
veronauka na c. kr. višji realki v Trstu. Umrli je
bil rodom Idriječ in brat pred letom umrlega ka-
varnarja in posestnika hotela „Elefant“ Antona
Gnezde. R. I. P.!

— (Čitalnica v Šiški.) Vabilo k besedi,
katero priredi Šišenska čitalnica na Martinovo ne-
deljo dne 16. novembra 1884 v prostorih Kozler-
jeve zimske pivarne. Pevska zbor vodi gosp. Anton
Sochor. Pri besedi in plesu svira vojaška godba
c. k. pešpolka baron Kuhn. Spored: 1. Vilhar-Schan-
tel — Overture „Jamska Ivanka“, godba. 2. Vilhar
— „Slavjanska“, moški zbor. 3. Prešeren — „Gu-
mači“, govori gospica Zorova. 4. Eisenhut — „Mi-
zurka“, mešani zbor. 5. Komočar — „Olga“, valček
godba. 6. Zajc — „Domovina in ljubav“, solo za
tenor, s spremljevanjem orkestra, poje gospod An-
ton Sochor. 7. Donizetti — „Belisario“, godba. 8.
Knittl — „Šablenka brušna“, moški zbor. 9. Kom-
žak — „Guslarica“, godba. 10. Anton Sochor —
„Medlečej cvetlici“ mešani zbor. 11. Putnica. 12.
Eisenhut — „Hrvatski napevi“, moški zbor. Mutec.
Vesela igra v jednom dejanji. Tombola potem ples.
Ustopenina za osobo 30 kr. Častiti p. t. društveniki
so prosti. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni ude-
ležbi vabi najljubnejše odbor.

— (Preširnovost slavnost) napravi letos
akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji v
6. dan prihodnjega meseca.

— (Izpred sodnije.) Pod tem naslovom
priobčili smo včeraj notico, tikajočo se obravnave
zaradi znane nezgode na južnem kolodvoru. Popra-
viti nam je danes to notico v tem, da železniški
uradnik, ki je imel v omenjeni dan službo, ni bil
niti za pričo poklican, še manj pa obsojen in da
tudi od železniškega vodstva ni dobil nobenega ukora.

— (Za Martinovo nedeljo,) ko ima
vsakdo rad na mizi kaj perutnine, hoteli so se pre-
skrbeti tudi Ljubljanski zmikavci. Kot posebno pri-
kladen kraj za njih operacije zdela se jim okolica
okolu njih bodočega doma, na Žabjaku, in ukrali so
predvčeraj po noči pekovskemu mojstru g. Sterletu
jako lepo pitanega purana, ga pri Ljubljani ob-
glavili in oskubili. Drugi manever v Vozarskih uli-
cah, kjer so tudi stikali po puranih, v nekej drvar-
nici zaprtih, se jim pa ni posrečil, ker jih je neka
ondu bivajoča gospa prepodila. Posestniki puranov
in gosij pozor! da vam za Martinovo nedeljo name-
njene pečenke ne odnese tatovi.

— (Za zimo) preskrbeti se je hotel včeraj
popoldne postopaj J. Selan, stanujoč v sv. Florijana
ulicah. Ravno je bil posekal na „starih šancah“, na
posestvu Korenovem, debelo akacijo kar, ga zasači
policaj. Psoval je policaja potem še z „barabo“, tako
da bode zaradi tatvine in razaljenja straže, dlje časa
v Križankih na gorkem, ne da mu bi bilo treba
skrbeti za drva.

— (Tatvine.) Včeraj po noči ukral je nez-
nan tat gostilničarju Janezu Bernardu v Kolodvor-
skih ulicah št. 23. iz spalne sobe zlat kronometer,
vreden 71 gld. in 42 kr. drobiža. Ura ima na zad-
njem pokrovu udobljeni črki J. B. — Predvčeraj
ponoči ulomil je naznan tat skozi okno v sobo v
gostilnici „Pri avstrijskem cesarji“ in ukral dve

odeji dve vajšnici in par čevljev, vse vkupe vredno
10 gold.

— (Povozil) je sekundarni vlak štev. 57 v
sredo zvečer na kolodvoru v Celji prižigalca sve-
tilnic Gajšeka, očeta 18 otrok, da je bil takoj mrtev.
Gajšek hotel je, ko je pridrdral vlak, skočiti čez
tir, a stroj ga je zgrabil in vrigel pod se in zdrobil
mu prsi.

— (Novo vino.) V Šetalske okolici pri Ro-
gateci dobi se novo vino po 17, 18 in 20 gld. po-
lovnjak. Na prodaj ga je okolu 1000 veder.

— (Ovočje) ima po Štajerskem lepo ceno.
V Mariboru plačujejo se prav lepa jabolka po
18 gld. štrtinjak. V Wildonu plačujejo štrtinjak
odbranih trpežnih jabolk po 13 gld., sadje za pre-
šanje po 6—7 gld. „Tolkla“ (tolčenec) se prodaja
po 5—10 gld. polovnjak.

— (Medved v Istri) je velika redkost, a
ponedeljek teden pripeljal je logar g. Brozić v Vo-
losko mladega medveda, katerega je ustrelil v Dletvi
(cesarskem gozdu v Klani in Žabičah). Medved je
tehtal blizu starega centa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 14. novembra. Pri tukajšnjih
ožjih volitvah izvoljeni z veliko večino: libe-
ralci Virchow, Munckel, Richter in socialisti
Hasenclever.

London 14. novembra. Spodnja zbor-
nica vsprejela je s 73 proti 17 glasom dodatni
kredit za ekspedicijo ob Nilu. Vlada je pove-
dala, da je po došlih poročilih Kartum sicer
od vseh strani po ustaših obkoljen, da se pa
nikakor še ne potrjuje vest, da bi bil Gordon
ubit.

Pariz 13. novembra. Preteklo noč raz-
počila je v Besseges-u pred okni nekega inžen-
erja hiše dinamična patrona, ki je napravila
veliko gmotno škodo. Izmed ljudi nihče ranjen.

Pariz 13. novembra. Ferry objavil je
v ministerskem совету brzovjavo, da so Gor-
dona mej potom v Kartum (v Berberu) ustrelili.

Pariz 13. novembra. Včeraj jih je 81
za kolero umrlo. Od teh 20 v mestu, 61 v
bolnicah; od polnoči do danes opoldne 33
oseb za kolero umrlo. Včeraj vsprejeli so 84
za kolero bolnih v bolnice.

Razne vesti.

* (Starost evropskih vladarjev.) Sta-
rosta evropskih vladarjev je nemški cesar Viljem,
kateri porojen 22. marca 1797 koraka zdaj v 88.
leto. Za njim se vrsté po starosti:

papež Lev XIII. v dobi	74 let, por.	2. mar. 1810,
kralj holandski	67	19. febr. 1817,
kralj danski	66	8. apr. 1818,
kraljica angleška	65	24. maja 1819,
kralj vitemberški	61	6. mar. 1823,
kralj saksonski	56	23. apr. 1828,
kralj švedski in norveški	55	21. jan. 1829,
cesar avstrijski	54	18. avg. 1830,
kralj belgijski	49	9. apr. 1835,
kralj portugalski	46	31. okt. 1838
kralj rumunski	45	20. apr. 1839,
sultan turški	42	22. sept. 1842,
kralj luški	40	14. mar. 1844,
car ruski	39	10. mar. 1845,
kralj bavarski	39	25. avg. 1845,
kralj grški	39	24. dec. 1845,
kralj srbski	30	10. avg. 1854,
kralj španjski	27	28. nov. 1857.

* (Napad na polkovnika.) V Tešinu je
11. t. m. na poveljnika pešpolka štev. 100, polkov-
nika Adolfa Sedelmayerja, kateri je prišel iz Olo-
mucca k pregledu tamošnjih bataljonov nadrednik
Lopatynski z revolverjem streljal Polkovnik je nad-
redniku radi nekega prestopka prisodil dva dni hi-
šnega zapora, zatorej se je hotel ta maščevati nad
svojim predstojnikom. Kroglja je zadela polkovnika
v levo roko in ga lahko ranila. Napastnik je potem
v samega sebe streljal in se v spodnj del života
smrtno ranil. Polkovnik se je ob polu dvanajstih
po noči vrnil v Olomuc, kjer sta ga pričakovala
njegova soproga in polkovni zdravnik. Divizioner
fml. Pokorny sam se je odpeljal v Tešín k pre-
iskavi, katere se udeleži tudi stotnik-avditor Emmer.
Začasno poveljništvo prevzel je mesto Sedelmayerja
polkovnik Kleinschmidt.

* (Živa nit — najhujša sovražnica
tobaka.) Do sedaj še nepoznata sovražnica tabaku
žuga uničiti vsa tabačna zelišča v južnej Ogerskej,
kjer se peča in živi s sajenjem tabaka na stotine
ljudij. Ta mrčes je živa nit (Drahtwurm), ki se raz-
likuje od navadnega tabačnega črva, v tem, da nad
korenino tabačnega steblo predre in je, kakor kukec
(teredo Bohrwurm), razjeda navzgor gori do cvetja,

dočim tabačni črv le korenike objeda. Taka po-
živi nit razjedena tabačna zelišča ne dajo nika-
kega dobička, ker se tabačni listi prezgodaj po-
suše in odpadejo. Velike tabačne nasade v Ma-
slaku, ki sluje radi izvrstnega tabaka, je živa
nit letos tako oškodovala, da so posestniki to leto
komaj 50 m. stotov tabaka pridelali in prodali dr-
žavi. Po drugih občinah je pa navadni tabačni črv
letos na tabaku precejšnjo škodo prouzročil.

* (Kava v Rimski okolici.) Zemljiščni po-
sestnik Antonicela sadi na zemljišči blizu svoje vile
Cesira v okolici Rima kavo. Zadoje leto je pridelal
na jednom hektaru 2000 krg. kave in jo prodal za
2000 lir. Ker so ga stali razni stroški le 300 lir,
ima 1700 lir dobička

* (Slikarica in milijonarka.) Iz Pa-
riza se poroča: Ruska umeteljica, ki se je v zad-
njih dveh salonih po posebnih precej naravnih iz-
vrstnih slikah iz vsakdanjega življenja tako odliko-
vala, gospodičina Baškirska, je te dni umrla za
plućnico, ker se je nedavno močno prehladila. Da
je bila ranjka umeteljica tudi silno bogata, se lahko
razvidi iz tega, da so stroški za hotel-atelier, ka-
tereja jej zidajo, proračunjeni na 2 milijona.

* (Ubegla odaliska.) Te dni je dospela
v Napolj na nekem laškem parniku mlada in krasna
deklica, komaj 17 let stara iz Carigrada. Življenje
te brdke devojke, katere je ime Karmela Kende,
je prav romantično. Osem let stara, zgubila je že
svojo ljubo mater in postala sirota. Njen oče, na-
politanski pomorščak, ne vedoč, komu bi zaupal in
izročil svojo malo hčerko, preobleče Karmelo v deško
obleko in jo uvrsti mej pomorske dečke ter jo
jemlje soboj na daljna morsk potovanja. Jedenkrat
pa v Solun dospelši mladi mornarček zgine z ne-
kim mornarjem. Isčeje ga, kar le morejo, a zaman,
kajti zgubil se je v ulicah in dospel do nekega pre-
kupca, kateri ga je prijel in prodal nekemu paši.
S Karmelino starostjo rasla je tudi njena izredna
lepota. Njen gospodar, turški paša se goreče za-
ljubi v deklico in sklene, jo za svojo soprogo vzeti;
a bil je v orientalske homatije zapleten, prjet in
zaprt. Mej tem časom so pa brdsko Karmelo poslali
v dar sultanu, ki jo je izvolil za svojo ljubimko in
jo uvrstil mej lepe odaliske. V haremu sultana
Abdula Hamida preživela je mlada Labinja več let.
A jelo se jej je gnjnsiti življenje v haremu in, ker
se jej je tožilo po domovini, misli na beg iz Stam-
bula. Podkupi haremskega čuvaja in 24. okt. t. l.
pobegne iz harema ter dospe skozi krasne vrtove
ob Bosporu do morja, kjer jo laški parnik vsprejme
in dovede v Napolj, v milo domovino.

* (Garnie Gefferie) kraljica severno-ame-
riških ciganov je nedavno umrla. Njeni podaniki iz-
kazovali so jej izredne časti; balmazovali so jo,
potem prepeljali v Dayton, kjer imajo cigani velika
posestva in pokopališče, na katerem je posebna rakev
za ciganske kralje in kraljice. Na grob jej bodo
postavili veliki kip iz marmorja, katerega stroške
bodo cigani, katerih je veliko zelo imovitih, mej
seboj nabrali.

Zahvala.

Gospod Adolf Jurca, trgovec in posestnik na
Ptuji, je blagovolil o smrti svojega nadopolnega sina Adolfa,
pravnika v Gradci, darovati društvu „Triglav“ 25 gold.
Za to blagodušno darilo izreka svojo najtoplejšo zahvalo

Odbor.

V Gradci dne 13. novembra 1884.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
13. nov.	7. zjutraj	743.40 mm.	— 3.4° C	sl. svz.	jas.	0-20 mm.
	2. pop.	742.16 mm.	+ 5.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	743.26 mm.	— 0.8° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura + 0.3°, za 3.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 30	kr.
Srebrna renta	82	50
Zlata renta	103	85
5% marcna renta	96	50
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	295	—
London	122	90
Srebro	—	—
Napol.	9	74
U. kr. cekiaj	5	78
Nemške marke	60	05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103	75
Ogrska zlata renta 6%	123	15
„ „ „ 4%	93	65
„ „ papirna renta 5%	89	35
5% štajerske zemljišč. od rez. oblg.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	115	70
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	25
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	109	25
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	212

Plzensko zimsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode točarenje našega zimskega piva pričelo s 15. novembrom t. l. in pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

(730—2)

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWIY,
Annenstrasse 35.

Tujci:

dne 13. novembra.

Pri **Slonu**: Murschetz iz Trsta. — Paulecker iz Pulja. — Jelenec iz Zagreba. — Schwarz z Dunaja. — Pl. Gspan iz Krškega.
Pri **Maliu**: Deisch, Grüner z Dunaja. — Schmidt iz Štajera. — Hoemieke, Welley z Dunaja.

Gledališko naznanilo.

V nedeljo 16. novembra popoldne bode v deželni gledališki ljudska predstava pri nižjih vstopninah. Predstavlja se bode: „König Wenzel der Wilde“ ali „Hinko der Freiknecht“. — Vstopnine so sledeče: 1 loža v I. nadstropju z vstopnino vred 3 gld.; 1 loža v II. nadstropju z vstopnino 2 gld. 50 kr.; fauteuil 60 kr.; sedež v parterju 50 kr.; sedež na galeriji 30 kr.; vstopnina v lože 30 kr.; vstopnina v parter 30 kr.; vstopnina na galerijo 15 kr.; vstopnina za vojae in di-jake 30 kr. (737)

Kovačija

na zelo pripravnem kraju, tik močno rabljene okrajne ceste, odda se s 6. februarjem 1885 pod ugodnimi pogoji za več let v najem izurjenemu kovaču, kateri se more izkazati tudi s koncesijo za podkovanje konj.
Ponudbe vsprejema in pojasnila daje **Janko Vdovič**, oskrbnik v **Turjaku**, pošta Velike Lašče. (727—3)

Najboljše narejenje

Čistega črnila iz šisk.

Tannolin, preparat iz šisk, v vodi raztopljen daje najboljše črnilo iz šisk, katero se ne pokvari, je jako črno in rado teče s peresa ter zadostuje naj-strožjim zahtevam. Za 40 litrov šolskega črnila je dosti 1 kilo tannolina, za 20 litrov črnila za kopi-ranje 1 kilo tannolina. Tudi se rabi za kolekovalno črnilo. 1 kilo tannolina 5 gld., zavitek za poskušnjo 1/2 kilo gld. 1.10. (713—2)
Glavna zaloga pri E. Soxhlet-u v Retz-u. (Sp. Av.)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-lezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihne-nje, kisló podiranje, šči-panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v že-lodci, preobloženje že-lodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezní na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 25 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kuiferschmied. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofljici: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času na iz-delek posreduje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazí naj se osobito na znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno be-sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-nijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-majo teh znakov istinitosti, naj se zavrnejo kot po-narejeni in prosimo, naj se nam taki slučají takoj na-znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—160)

Umrli so v Ljubljani:

12. novembra. N. N. nepoznani delavec, blizo 50 let, je bil na železniškem tiru na Dunajski cesti povožen.
13. novembra: Anton Prijatelj, nadpaznikov sin, 2 let, Hrenove ulice 5, za davico. — Franc Gnezda, duhovem, 62 let, Dunajska cesta 2, pljučni edem.

Na pljučah in za sušico bolehalo
se zastoj pove neko prav izvrstno zdravilno sredstvo. — Na vprašanja odgovarja radovoljno
THEODOR ROSSNER, Leipzig, Reichsstr. 3.

Kuverte s firmo
priporočila po najnižji ceni
„**NARODNA TISKARNA**“
v Ljubljani.

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše

ribje olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogostransko potrjuje izkušnja naspretnjših zdrav-nikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofelnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna **Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“**,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (704—2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobitek v najsrečne-jem slučaju ponuja velika od Ham-burške države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
6 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
1036 dobit. a mark	500
29020 dobit. a mark	145
19463 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sed-mih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garantije za izplačanje dobit-kov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nad-zoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitev izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natan-čneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim držav-nim grbom listo dobitkov, katera razočeno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jam-stvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žreba-njem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

1. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih lote-rijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5. Königstrasse 36—38,
HAMBURG. HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka. (735—1)